

TUDATHASADÁSBAN SZENVEDŐK TÁRSADALMA?

A hogy Anasztázia nagypapája elbeszélését hallgattam, hogy mit és hogyan kellene táplálékként fogyasztania az embernek, akaratlanul is összehasonlítottam azt a mai, azon belül is a gazdag ember táplálékával, aki úgynevezett civilizált országban él. Egy nagyon furcsa helyzet kezdett kialakulni. Tegyük ezt végre valahára közösen tisztába!

Tehát mindnyájan tudjuk, hogy az ember számára hasznos friss, ökológiailag tiszta termékeket fogyasztani.

Mi mindnyájan tudjuk, hogy a természetben léteznek növények, amelyek képesek az emberi test bármilyen betegségét meggyógyítani. Álljunk csak meg itt egy szóra! Ezt pontosabban kell megfogalmaznunk: **a természetben léteznek olyan növények, amelyek képesek meggátolni az emberi test betegségeit.** Akkor miért nincsenek kezünk ügyében? Miért, kinek a hatására választunk olyan életmódot, amely elpusztítja testünket és eszünket? Igen, van, aki egyszerűen kinevet bennünket s rávisz arra, hogy ezt az életmódot ráadásul még civilizáltnak is nevezzük.

Ha olyan kifejezéseket használunk, mint „civilizált ország”, „civilizált gazdaság”, s ezalatt olyan emberek társadalmát értjük, amely elérte a fejlődésnek egy meghatározott, na és persze, helyes szintjét, akkor ennek a fejlődésnek tükröződnie kell többek között a táplálkozás kérdéseiben is. Nem is többek között, hanem mindenekelőtt.

Most látogassunk meg együtt egy korszerű, úgymond

civilizált társadalom szupermarketjét, egyszerűbb nevén áruházat. Azok, akik még nem voltak nyugati országokban, meglátogathatják a miénket is. A nagyobb városokban található kínálat ezektől különösebben nem üt el.

Azt látjuk, hogy a termékek zöme gyönyörűen be van csomagolva és hosszú a szavatossági ideje. Látható itt tömördek szárított, fagyasztott és sűrített készítmény. A teljes kínálat egyetlen termékét sem lehet frissnek nevezni.

A szupermarketekben látni úgynevezett friss zöldséget - kinézetre gyönyörű paradicsomot, uborkát és egyebet. De mára már köztudottá vált, hogy e hibridek - speciálisan nemesített fajok - ugyan képesek megőrizni külsőre szép alakjukat, ám mégis jelentősen elmaradnak a közönséges, természetes termékek minőségétől.

Az európai országokban ezt majdnem minden felnőtt ember tudja. Ott már feltűntek olyan bolthálózatok, amelyek elnevezéseikben is feltüntetik, hogy az általuk árult termékek tiszta biotermékek és áruk általában a közönséges boltokban árult termékek árának az ötszöröse. Vagyis a társadalom beismerte, hogy a többi boltban, amelyekből jóval több van, a termékek nem tiszta biotermékek.

De nevezzük a dolgokat saját nevükön! A társadalom beismerte, hogy táplálékul zömmel az egészségre káros termékeket fogyaszt.

Állj! Ha így van, akkor mihez kezdjünk a „civilizált ország” kifejezéssel? Esetleg a „civilizált ország” emberei képesek nem jó minőségű, az egészségre káros táplálékot használni?

Az ilyen ország pontosabb elnevezése - „elbutult ország” vagy „elbutított lakosságú ország”.

Az „elbutult országokban”, amelyekhez olyan nagy igyekezettel próbál Oroszország is hasonlítani, a lakosság elbutításának konkrétan meghatározott rendszere rajzolódk ki.

Nézzük meg, mi is történik! Az ember táplálékul rossz

minőségű terméket használ és megbetegszik A megbetegedett ember egy „egészségügy” megnevezés alatt álló rendszer kezébe kerül. Ez a rendszer hatalmas mennyiségű gyógyszerkészítménnyel, kórházzal, tudományos központtal rendelkezik. Fizetett. Roppant mennyiségű pénzt fektetnek bele.

Azt mondják nekünk, hogy folyamatosan tökéletesedik.

De figyeljék meg, kérem, hogy a statisztikák szerint a beteg emberek száma is évről évre növekszik. Közben olyan új betegségek bukkannak föl, amelyekkel az emberiség korábban nem került kapcsolatba. Számtalan lelki betegség jelent meg, s velük együtt olyan divatos foglalkozási ágazat is, mint a pszichoterápia.

Fel kell tenni a kérdést: mi az oka annak, hogy a „civilizált országok” lakosságának az egészsége romlik? Nem játszik-e a romlásban szerepet éppen maga az egészségügy?

Az, hogy az ember fizikai, egészségi állapota romlik, tény, amelyről, ha akar, minden ember meggyőződhet, ha összehasonlítja a különböző forrásokból származó adatokat.

Bár fizikai állapotról beszélünk, de sokkal veszélyesebb tényező a lelki állapot.

Elég elrugaszkodni az erőszakos, egysíkú információktól, amelyek nem engedik az embernek, hogy elgondolkodjon a végbemenő dolgok lényegén és az úgynevezett „civilizált országokban” finoman mondva, kétségbe lehet vonni a lakosság zömének normális voltát.

A társadalom által választott életmódot úgy könyvelhetjük el, mint a tudathasadásnak, vagyis betegségének a következményét. Ítélik meg saját maguk!

A családi birtokán élő embernek kedve támad például egy almára. Mit tesz az ilyen ember? Kimegy kertjébe, levesz egy friss gyümölcsöt a fáról, s megeszi. Most nézzünk meg egy másik embert, aki a fejlett társadalom egy városában, lakásban él. Ennek az embernek is kedve támad egy almára.

Ez az ember fogja a pénzét, elmegy a boltba, vesz rajta magának almát, olyat, amelyet valaki termesztett, majd becsomagolt, de az már nem lesz friss. Valaki ezt az almát autóval vagy repülővel ideszállította. Valaki más felépített egy boltot és ezt az almát kirakta a pultra. Minden egyes műveletet, kezdve a termesztéssel egészen az eladásig, különböző emberek végeztek, e tevékenységekről számlák keletkeznek, adók, vámok fizetése, stb.

Ekképpen egy egész láncolat alakul ki, amelyben az emberek, úgymond fontos dologgal foglalkoznak: lehetőséget adnak magukhoz hasonlóknak, hogy almafáról való gyümölcsöt fogyasszanak, de annak, aki e gyümölcsöt ízleli - még mielőtt kielégítené szükségletét -, valahol szintén dolgoznia kell, hogy előbb pénzt kapjon és megfizethesse az egész kiagyalt láncolatot, amely közte és az almafa ága között áll.

S a társadalom ezt a jelenséget normálisnak tartja. Ez az elbutult társadalom nem gyanakszik, hogy valakinek roppant kedve támadt elvezetni az embereket valós rendeltetésüktől és rávenni őket arra, hogy értelmetlen, gondolatot nélkülöző dolgokkal foglalkozzanak.

Ebbe az abszurd helyzetbe az embereket fokozatosan juttatták el. Gyorsan nem megy. Ha gyorsan történt volna, akkor még a gyengeelméjű ember is láthatta volna a végbemenő folyamat káros voltát.

Csak képzeljék el a helyzet paradoxonját: egy szép napon úgy, mint általában, Ön eldöntötte, hogy almafájához megy és levesz róla egy almát. Már tett is egy lépést háza tornácáról az almafa irányába, de hirtelen egy sereg embert pillantott meg.

- Hát te, ki vagy? - kérdezi a legközelebb állótól.
- Almaárus - válaszolja ez az ember.
- Mögötted ki van? - érdeklődik tovább, és ilyen választ kap:
 - Mögöttem egy olyan ember áll, aki leszedi az almát a fáról, mögötte az, aki elszállítja az almát a boltomba,

és mindegyikünk körül tiszta ruhába öltözött embereket látsz, akik bejegyzik, hány almát továbbítunk.

- De, hát nektek tisztára elment az eszetek, emberek?! - háborodik föl Ön. - Ugyan miért foglalkoztok értelmetlen dolgokkal? Ki fogja nektek megköszönni ezt az örültséget?

Ám erre ez a válasz:

- Majd te! Nekünk mindünknek pénzt fogsz fizetni és ezért a pénzért saját magunknak mi is almát vásárolunk.

- De hát honnan veszek majd annyi pénzt?

- Menj el a szomszédba, a körtésekhez, ott szabad még egy könyvelői állás. Légy könyvelő, ott kapsz majd pénzt, azért majd fizetsz nekünk és eheted az almát, amikor csak kedved szottyan rá.

Erre Önök azt mondhatják, hogy ez tiszta örültség, tudathasadás! Persze, hogy örültség, természetesen tudathasadás. De hát velünk éppen ez történik.

Az egészséges élet számára nélkülözhetetlen legnyilvánvalóbb feltételeket értekezés formájában kell kifejezni. Ezért az alábbi is egy kis értekezés lesz.

Elsősorban

Szükséges, hogy minden a Földön élő embernek saját birtoka, saját tere legyen, hogy így biztosítsa saját szervezete számára a minőségi táplálékot.

Másodsorban

E saját terében az embernek termést hozó növényeket kell kiültetnie - legjobb saját kezűleg. Olyanokat, amelyekről úgy véli, hogy ízleni fognak neki és hasznosak lesznek a számára. Ha például már eleve tudja, hogy nem szereti a vörös ribizlit, akkor ilyet nagy mennyiségben ne is ültessen. A birtokára nem kevesebb, mint 300 különböző évelő növényt kell kiültetnie. Nem fogom ismételni a kiültetés és a növényekkel való kapcsolattartás különleges módját, amelyeket még az első könyvemben írtam le, amikor Anasztázia a kiskertesekről beszélt. Termesze-

tesen egy ehhez hasonló kertet nem lehet egyetlen év alatt megvalósítani, de kettő vagy három alatt sem. De igenis teljes mértékben lehetséges, és az ember gyermekeinek voltaképpen ideális táplálékforrást biztosít.

Harmadsorban

Az embernek minden reggel, amikor felébred, sétálnia kell saját családi birtoka területén, és ha felébred benne az óhaj, fogyasszon el valamit - gyümölcsöt, esetleg zöldséget -, ami éppen akkor érett be. Ezt feltétlenül saját óhaját követve tegye és ne valamilyen dietetikus szakember tanácsára, legyen annak akár akadémikusi rangja is. Az Ön szervezete, amely megismerkedett az Ön birtokán növő növények ízbeli tulajdonságaival, maga állítja össze az Ön számára minőségét, mennyiségét és a fogyasztás idejét tekintve legideálisabb táplálékot és éppen akkor, amikor Önben felmerült ennek az óhaja.

Manapság a feltételek olyanok, hogy sokan nem tudnak állandó jelleggel saját birtokukon élni, még akkor sem, ha van is birtokuk. Hasznos azonban legalább egyszer hetente oda ki-kimenniük.

Betegség esetén ahelyett, hogy az ember gyógyszereket fogyasztana, mindennél jobb, ha néhány napra kiköltözik saját családi birtokára és ott marad.

Ha az ember már kialakította saját terét, ha a szervezete már bírja e téren belül növő növényekről szóló információkat, akkor abszolút pontossággal maga ki tudja választani a saját meggyógyulásához szükségeseket.

Anasztázia állítása szerint az embernek nincs olyan testi betegsége, amelyet az általa kialakított Szeretettér nem tudna legyőzni.

Természetesen, itt nem a városi lakás teréről van szó, hanem a családi birtok teréről, amely az általa kifejtett elvek szerint lett létrehozva.
